

A liberalizmus hazugságai - Kirekesztés

2011 december 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Nem értem, miért bólintanak egyesek helyesen, ha az osztályfőnöki órán a homoszexualitásról esik szó, de verik rosszalóan a tamtamdobot, ha a családról mint férfi és női természetes közösségről szeretnénk beszélni az iskolában.

Miért tartják toleránsnak azt, aki az azonos neműek házasságát (esetleg „szupertrendi” lévén: gyermekvállalási szándékait) támogatja, és miért lesz kirekesztő a hagyományos modellben hívő? Ismét a liberális „igazságmegmondás” terjeszkedik a korrektség talmi köpönyegében, ezúttal a családvédelmi törvénytervezet apropóján.

„A család a természetes személyek érzelmi és gazdasági közösségét megvalósító olyan kapcsolatrendszer, melynek alapja egy férfi és egy nő házassága vagy egyenes ági rokoni kapcsolat vagy a családba fogadó gyámság” – áll a tervezetben. A családi életre szóló ismeretek bekerülnének a köznevelési programba is. Nos, ez borította ki a liberális billet. A mérsékelték szerint aki a házasságot csak egy férfi és egy nő kapcsolatában tartja lehetségesnek: az ókonzervatív.

A szélsőségesebbek bélyege: prúd és gyölködő. A Népszabadság véleményezerei pedig már sötét, orwelli utópiát vizionálnak (lásd Pető Péter Keresztút című cikkét). Hol az egyén döntési szabadsága? – teszik fel a kérdést.

Egy dolgot elfelejtene (pontosabban hazudnak) a ma rikoltozó liberálisok. A klasszikus polgári filozófiák szerint az individuum döntési szabadsága sohasem volt és sosem lehet abszolút. Az egyén autonómiája (függetlensége) nem lehet végtelen módon ellentétes azzal a közösséggel, amelybe beleszületik vagy amelyet a szabadsága által választ. De a klasszikus emberi jogok deklarálásának sem az volt a célja, hogy a közös együttélésünk színtereit szétfeszítsék. Hanem jobba és boldogabbá kívánták tenni. December 10-én megünnepeltük az ENSZ emberi jogok napját. Az emléknapot fél évszázada megálmodók sem gondolták, hogy a hagyományos családmodellt új és új egyéni jogokkal kellene lazítani, szétzilálni. A kortárs vélelmek ezzel szemben már felvetik a homoszexuálisok családalapítási és gyermekvállalási jogait. Talán mert újat akarnak mondani. Talán mert azok. De hol a gyermek egészséges fejlődéshez való joga? – kérdezhetünk vissza. És hol maradnak a kollektíve gyakorolható jogok?

A liberalizmus mára a marxizmus ellentétévé vált. Az egyik a végtelen individualizmust, a másik a mesterséges kollektívizmust eszményíti. A középutat mindkét ideológia elveti. A konzervativizmus velük ellentétben a természetes közösségeket értékadó „lényeknek” tekinti, amelyekben az egyén élete szabadon kiteljesedhet. A család – mint értékadó és nevelő alapközösség – alkotmányos védelme ezen az elven nyugszik. A liberálisok viszont minden közösséget pusztán az egyének atomjaiból álló halmaznak tartanak, amelyet véletlenül egybees?

egyéni magatartás vagy cél rendez egybe. A megszület? csoportokban pedig ellenfelet látnak, amely akadályozná az egyén szabad cselekvését. A közösség lett a ma él? liberálisok ellenségképe. Ez az ellenségkép er?síti és rendezi össze szétes?ben lév? identitásukat. De a kérdés megmarad: miért lenne valaki pusztán azért értékesebb, mert „más”, és miért lenne kirekeszt? az, aki hisz a hagyományokban és a férfi–n? közötti szerelmi kapcsolatban? Ez továbbra is érthetetlen.

Nagy Ervin - magyarhirlap.hu

Ajánló